

Abstrakt

Diplomová práce analyzuje vztah prince Maxe Egona Hohenlohe-Langenburga k Československé republice od jejího vzniku do roku 1945. Soustředí se na otázky, jakou roli hrál princ v československé politice a jaké bylo jeho stanovisko ke všem situacím, které zasáhly šlechtu ve 20. století v ČSR – pozemková reforma, sudetská krize a poválečný vývoj. V první kapitole se práce zaměřuje na vznik ČSR a jeho dopad na šlechtu, a tedy i na prince Maxe Egona. Druhá kapitola pojednává o důsledcích pozemkové reformy na majetek rodu Hohenlohe-Langenburgů, třetí kapitola řeší sudetoněmeckou krizi a roli prince Maxe Egona v ní. Poslední kapitola ukazuje situaci šlechty po roce 1945. Autorka dochází k závěru, že osobnost prince Maxe Egona byla velmi nejednoznačná – vždy se snažil s každým vyjít ve snaze, aby docílil osobního profitu, a z obavy, aby si podržel majetek v takovém rozsahu, jaký měl v době, kdy se rod Hohenlohe-Langenburgů usadil v nynějším českém pohraničí.

Klíčová slova

Max Egon zu Hohenlohe-Langenburg, Československo, Mnichovská dohoda, druhá světová válka, Sudety